

Judith Sargentini és a körúti fák

2019 február 03. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A nyomás egyre nő....

Úgy tűnik, Judith Sargentini képviselő asszony újra lendületben van. Folyamatosan adja az interjúkat, amelyek során negatív színben tüntetheti fel hazánkat. Bár korábban úgy nyilatkozott, hogy a 2019-től kezdődő következő ciklusban már nem lesz európai parlamenti képviselő, mandátuma lejárt a kedvenc ügyében újra rendkívül aktívvá vált. Abban az ügyben, amelyik – saját bevallása szerint is – igazán ismertté tette őt a brüsszeli nagyközönség előtt.

Állítólag ugyanis a Magyarország elleni jelentése kapta a legtöbb elismerést közel tízéves európai parlamenti képviselői pályafutása alatt. Ez nagyon elgondolkodtató. Emlékeznék még a hetes cikkelyt elindító szeptemberi plenáris szavazás utáni strasbourgi eufóriára? Jőmagam is majdnem tíz évet töltöttem el abban az intézményben. Érdekes módon ugyanazok a képsorok bennem egy önmagát eláruló Európáról hagytak kitörölhetetlen pillanatképet.

Sargentini és társai ma ismét európai reflektorfénybe kerülhetnek, hiszen hathatós közbenjárásukra az Európai Parlament bevándorlaspárti és szélsőségesen liberális többsége könnyedén talált időpontot, hogy újfent hazánkról „vitázhasson”. A kampány elkezdődött, a helyszín tökéletes.

Már látom a szónokokat, ahogy a szemükben csillogó nagyszerűség érzésével egymásra lícitálva próbálják meg védelmezni Európát a demokratikusan megválasztott, legitim kormánnyal rendelkező magyaroktól. Azoktól, akik szintén voltak és időben szóltak mindenkinek, hogy csak a schengeni jogszabályok betartásával engednek be bárkit Európába. Azoktól, akiknek – szemben más országokkal – nem kell most azon törni a fejüket, hogy mit is kezdjenek illegális bevándorlók százezreivel vagy hogy éjjelente titokban melyik szomszédjukhoz küldjék át őket a határon.

Igaz, jobb is másokra terelni a szót, hiszen egyre nehezebb a kifutó '68-as nyugat-európai politikusi generációnak szembenéznie a valósággal, a saját választóikkal. A bevándorlaspárti európai kormányok semmibe vették az emberek szabadságjogait a migráció kérdésében, így ezek a népek már nem dönthetnek arról, hogy kikkel szeretnének együtt élni, illetve arról sem, hogy milyen kultúrájú országban nőhetnek fel gyermekeik.

Mi még dönthetünk és döntöttünk is. A probléma Európába csábítása helyett mi, magyarok a segítséget visszük oda, ahol arra a legnagyobb szükség van. Szíriában kórházakat üzemeltetünk, Irakban és szerte a Közel-Keleten városokat építünk újjá, segítve az üldözött keresztény közösségeket az újrakezdésben. Nem utolsósorban pedig idehaza biztonságot teremtünk minden magyarnak és a kiváló közbiztonság miatt egyre lelkesebben idelátogató külföldieknek. Mindemellett a magyar családok és a gyermeket vállalni akaró fiatalok anyagi lehetőségeit is folyamatosan bővítjük.

A képviselőnő? túlbuzgóságának vélhető oka, hogy a Magyarország elleni, 7-es cikkely szerinti eljárás nem a tervei szerint halad, a szeptemberi EP-határozat óta nincs érdemi előrelépés, életműve zsákutcába futhat. Amikor ugyanis a jogi kérdések és a tények tisztázására kerül sor, megreked az eljárás. Beszédes, hogy a szorgalmasan összeállított 131 oldalas kormányzati ellenérveinkre ez idáig semmiféle tagállami reakció nem érkezett, talán valódi érdeklődés hiányában. Most éppen az európai miniszterek brüsszeli fórumán, az Általános Ügyek Tanácsán tapasztalható csend.

A 7-es cikkely szerinti eljárás jól láthatóan nem működik a gyakorlatban, a puding próbája nehéznek bizonyul. Lengyelország esetében is láthattuk, hogy egyes országok tetemre hívása kontraproduktívvá válik, és csak ellenérzéseket szül a tagállamok körében. Noha jogilag egyáltalán nem megfogható a javaslat, az uniós támogatások kifizetésének jogállamisági feltételekhez kötése is ebbe a folyamatba illeszthető. A bevándorlaspárti erő?k újabb eszközt akarnak a tarsolyukba, hogy politikailag zsarolhassák a nem az érdekük szerint táncoló tagállamokat.

A képlet pedig egyre letisztultabb: aki támogatja a nyílt társadalmat és üdvözli a bevándorlást, az tiszteli a jogállamot, aki minderre nemet mer mondani, az megsérti a jogállam normáit, és szabadon kritizálható, szankcionálható, európai pellengérré állítható. Brüsszel minden olyan döntést, amely támogatja a tömeges bevándorlást, jónak tekint, de kritikát fogalmaz meg azon tagállamok döntéseivel kapcsolatban, amelyek a saját polgáraik érdekeit képviselik.

A gépezet megy tovább előre. A nyomás egyre nő. A leköszönő Európai Parlament bevándorlaspárti többsége egyre hisztérikusabbá válik. Tudjuk, hogy a döntő ütközet májusban lesz. Nem az Európai Parlamentben, hanem a

tagállamokban, amikor Sargentininek és a többi bevándorláspárti képviselőnek is csak egy szavazata lesz. Amikor nem lehet addig újrászavaztatni az embereket, amíg a kívánt eredmény ki nem jön. Amikor nem lehet szabálytalanul számolni a leadott voksokat. Ha jól harcolunk, akkor mindenről lehullhat a lepel, és olyan irányba fordíthatjuk Európa hajóját, amelyik az egész kontinens javára válhat. Amikor valós tartalommal tölthetjük meg az európai értékeket.

Mindenesetre akkor se lepődjünk meg, ha a tavaszi kampányhajrában az európai zöldek frakciója még jó párszor napirendre kéret minket. Különösen akkor, ha nem kezdenek majd időben rügyezni a körúti fák. A tavaszi virágzás legalább egy igazán „zöld” ügy.

Varga Judit

A szerző az európai uniós kapcsolatokért felelős államtitkár

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

